

ЗАЩО НА ЗАЕКА МУ Е ЦЕПНАТА ГОРНАТА УСТНА ТИБЕТСКА ПРИКАЗКА

Превод от английски: Анатолий Буковски, Лина Бакалова, Надежда
Накова, 2016

chitanka.info

ЗАЩО НА ЗАЕКА МУ Е ЦЕПНАТА ГОРНАТА УСТНА [0]

Един ден, докато заекът си вървял по пътя, ненадейно на един завой пред него се изпречил голям тигър. Тигърът веднага го сграбчил и му казал, че ще го изяде.

— Моля те, не ме изяждай, Тигре — замолил се заекът. — Та аз съм толкова дребен, от мен и една хапка няма да излезе за толкова голямо животно като тебе. Ако ми пощадиш живота, ще те заведа на едно място, където ще можеш да си хванеш за вечеря едно много по-голямо и тлъсто животно от мене.

— Добре — съгласил се тигърът. — Но ако не ми покажеш много по-голямо животно от тебе, тебе ще изям.

Пуснал той заека и двамата тръгнали заедно по пътя.

Както вървели, започнало да се стъмва и когато станало съвсем тъмно, заекът започнал да мляска с уста и да издава звуци, като че ли яде нещо много вкусно.

— Какво ядеш, Заю? — запитал тигърът.

— Ям си окото, Тигре — отвърнал заекът. — Рекох си, защо да не го изям, като е толкова вкусно, а и на негово място скоро ще ми порасте друго.

Тигърът бил доста изненадан, като чул това, но понеже бил много гладен, извадил си едното око и го изял. Като повървели още малко, заекът отново започнал да мляска, като че ли яде нещо.

— А сега какво ядеш, Заю? — попитал тигърът.

— Ям си другото око, Тигре — отвърнал заекът — то е още по-вкусно и от първото.

Глупавият тигър, като чул това, си извадил и другото око и изял и него.

След като тигърът вече не можел нищо да вижда, заекът го повел към ръба на една дълбока пропаст, където го настанил да седне да си почине и след това го запитал:

— Студено ли ти е, Тигре? Искаш ли да ти запаля огън?

— Да, ако обичаш, Заю — казал тигърът. — Мисля, че един огън ще ми дойде добре.

Заекът запалил огън точно пред тигъра и когато огънят се разгорял, започнал да притуря съчки все по-близо до него, като го принуждавал да се премества все по-назад, докато накрая тигърът се преметнал и паднал в пропастта. Но случило се така, че по средата на склона от една пукнатина в скалата растяло дърво и като паднал, тигърът успял да захване един клон със зъбите си и така се задържал. Заекът надникнал, видял какво се е случило и извикал:

— Хей, Тигре, добре ли си?

Тигърът не смеел да си отвори устата да му отговори и само изръмжал:

— М-м-м...

— Е, Тигре — казал заекът, — това ли е всичко, което имаш да кажеш? Боя се, че си тежко ранен. Само кажи „А-а!“, за да знам, че си добре.

Тигърът послушал заека, отворил уста да каже „А-а!“ и тутакси паднал на дъното на пропастта и се пребил в скалите.

На другата сутрин заекът заподскачал надолу по пътя и срещнал един човек, който карал табун коне.

— Добро утро, Човече — казал му заекът. — Искаш ли да знаеш къде можеш да намериш хубава тигрова кожа?

— О, да, искам, Заю — казал човекът, като си помислил колко много пари могат да се вземат за една тигрова кожа.

Тогава заекът му показал мъртвия тигър в пропастта и човекът се спуснал да му вземе кожата, но първо помолил заека да се грижи за конете му, докато го няма.

Едва се скрил човекът от погледа му и заекът видял два гарвана, които седели на едно дърво над главата му. Той им извикал:

— Хей, гарвани, вижте какво има тук! Много коне и никой не ги пази. Защо не слезете да си покълвете от гърбовете им?

Гарваните с готовност се спуснали и накацали по гърбовете на конете, като започнали да забиват клюнове в разранените места по

кожата им. Бедните коне се подплашили и от болка и ужас се разбягали в галоп из цялата околност.

После заекът поскачал още малко надолу по пътя и стигнал до едно момче, което пасяло стадо овце.

— Добро утро, Момко — казал заекът, — искаш ли да ти покажа къде има чудесно гарваново гнездо, пълно с яйца?

— О, да, Заю, покажи ми — казало момчето, на което много му се искало да се качи на дървото и да вземе гарвановите яйца. Заекът му показал дървото, където било гарвановото гнездо и момчето се втурнало да вземе яйцата, като преди това помолило заека да се грижи за овцете му, докато го няма.

Заекът скоро съгледал един вълк на близкия склон, отишъл при него и му казал:

— Добро утро, Вълчо, знаеш ли, че наблизо има едно хубаво стадо овце без пазач, не ти ли се иска да си хапнеш малко овче месо?

Вълкът веднага се хвърлил надолу по склона право в средата на стадото и започнал да дави овцете една след друга, а останалите се разбягали във всички посоки.

През това време заекът продължил към върха на един хълм, откъдето се виждала цялата местност. Виждал се мъртвият тигър в урвата и човекът, който усърдно дерял кожата му, а през това време конете му препускали из цялата местност и гарваните късали месо от гърбовете им. Можело да се забележи момчето, което крадяло яйца от гнездото на гарваните, докато неговите овце, подгонени от вълка, бягали към четирите посоки на света.

Тази гледка така развеселила заека, че той се търкулнал по гръб на един плосък камък и се запревивал от смях. Смял се толкова много, че горната му устна се цепнала на две. И оттогава до днес тя си е все такава.

Иллюстрация: Тибетски художник

[0] *Источник: Folk-Tales from Tibet. W. F. O'Connor, translator. Illustrations by a Tibetan artist. London: Hurst and Blackett Ltd., 1906. ↑*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.